

**UCHWAŁA NR XXIV/188/2021
RADY POWIATU CZĘSTOCHOWSKIEGO**

z dnia 22 kwietnia 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Lelowie

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2020r., poz. 920) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021r., poz. 187) Rada Powiatu Częstochowskiego uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Skargę z dnia 11 marca 2021r. (data wpływu 17 marca 2021r.) na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Lelowie uznaje się za niezasadnioną.

2. Stanowisko Rady Powiatu Częstochowskiego w przedmiotowej sprawie stanowi załącznikdo uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Częstochowskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Powiatu Częstochowskiego

Andrzej Kubat

Uzasadnienie

W dniu 17 marca 2021r. do Rady Powiatu Częstochowskiego wpłynęła skarga na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Lelowie.

Zarzuty zawarte w skardze dotyczą nieprawidłowości związanych z wynagrodzeniami premiovymi pracowników Domu Pomocy Społecznej w Lelowie.

Po przeprowadzeniu wnikliwego postępowania wyjaśniającego ustalono, że:

Od początku marca 2020r. i ogłoszenia stanu epidemii covid-19 Skarżący i pozostali pracownicy terapii otrzymywali premie w wysokości 5%. Wyższe premie otrzymywali pracownicy Działu Opiekuńczego, którzy zajmowali się mieszkańcami przebywającymi w kwarantannie ok. 10% do 15%. Były to opiekunki i pielęgniarki pracujące w kombinezonach. O premie dla pracowników wnioskuje kierownicy Działów, zwracając uwagę na wykonywanie dodatkowych czynności. W okresie zakażenia covid-19 wszyscy pracownicy DPS Lelów zgodnie z wytycznymi Wojewody Śląskiego byli zobligowani do wykonywania pracy w jednym miejscu jakim był Dom Pomocy Społecznej. W związku z tym podpisywali oświadczenia, że nie wykonują innej pracy. Oświadczenia te zostały złożone i są w dokumentacji pracowniczej.

Skarżący nie podjął pracy po urlopie wypoczynkowym ponieważ się rozchorował na okres 6 miesięcy. W okresie od sierpnia do października w Domu Pomocy Społecznej w Lelowie łącznie zarażonych było 70 mieszkańców oraz 20 pracowników. Po urlopie w dniu 8 września Skarżący został poproszony przez Kierownika Działu Opiekuńczego o wejście w pełnym zabezpieczeniu w celu pomocy przy mieszkańcach - odpowiedź była negatywna. Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Lelowie jako wykonująca obowiązki pracodawcy, również skontaktowała się ze Skarżącym w tym celu. Skarżący odmówił ponownie. W tym samym dniu wpłynęło zwolnienie lekarskie Skarżącego.

Po wyczerpaniu okresu zasiłku chorobowego 182 dni Skarżący zwrócił się do ZUS o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego - jednak ZUS odmówił.

Skarżący napisał prośbę o rozwiązanie umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron i takie rozwiązanie zostało przyjęte.

Skarżący nie otrzymał ani jednego dodatku covidowego ponieważ nie świadczył pracy w czasie trwania zakażenia covid-19 w Domu Pomocy Społecznej w Lelowie.

Zatem rozwiązanie stosunku pracy ze Skarżącym nastąpiło po wyczerpaniu okresu zasiłkowego, odmowie przyznania świadczenia rehabilitacyjnego przez ZUS, po przychyleniu się przez pracodawcę do prośby pracownika o rozwiązanie umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron.